

ת"פ 54370/07/12 - מדינת ישראל נגד אולג וסילייב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 מרץ 2017

ת"פ 54370-07-12 מדינת ישראל נ' וסילייב
מת 54395-07-12

פ"א 319338/12

לפני כבוד השופטת הדסה נאור
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם
אולג וסילייב

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גבריאל דניאל

ב"כ הנאשם - עו"ד אלון בן זיו

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

מִרְדִּין

הנאשם נותן היום את הדין על עבירות שביצע בתאריך 26.07.12 בעת שהיה מכור לסמים.

העבירות בהן הורשע על יסוד הודאתו הינן פריצה לרכב, החזקת סכין למטרה לא כשרה, החזקת שני כרטיסי סים החשודים כגנובים והחזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 5.61 גרם נטו לשימושו העצמי.

במועד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום, ביקש ב"כ להפנותו לקבלת תסקיר שירות המבחן לאחר שלטענתו החל בהליך טיפולי במסגרת היחידה לטיפול במתדון יסעור והמאשימה נעתרה לבקשה.

בעקבות כך התקבלו בעניינו שני תסקירים בהם פורטו גם ניסיונות הגמילה שעבר הנאשם בעבר במסגרת הליכים פלייליים קודמים ואשר בסופו של יום לא צלחו.

לאחר קבלת התסקיר השני נותק הקשר עם הנאשם והתברר כי בעקבות ניסיון אובדני שעשה אושפז בבית החולים

הפסיכיאטרי אברבנאל. רק בשנת 2016 לאחר שאותר חודשו ההליכים בעניינו ושירות המבחן נדרש בשנית להמשיך ולבחון את מצבו ההתמכרותי של הנאשם וסיכויי שיקומו.

במסגרת זו התקבלו שני תסקירים, האחד לתאריך 23.11.16, מהם עולה כי הנאשם שולב בקהילה הטיפולית לגמילה מסמים "אילנות". מדיווח של גורמי הטיפול בקהילה עלה כי חרף הקשיים שגילה בתחילה, עם הזמן החל בצעדים משמעותיים בטיפול והוערך כבעל מסוגלות וכוחות באופן שהוחלט למנותו לשמש כמתאם הבית, התפקיד הגבוה ביותר בהיררכיה בקהילה ונמצא שהוא ממלא תפקידו כנדרש, עומד בכללי הקהילה, מציב גבולות ומשמש דוגמה בתוך הקהילה.

בתסקיר הנוסף צוין כבר שהנאשם סיים את הטיפול בקהילה "אילנות" ועבר להתגורר בהוסטל בתחילת חודש פברואר 2017, משתף פעולה ומתמיד בטיפול הפרטני והקבוצתי, מוסר בדיקות שתן המעידות על הימנעות מסמים ואף החל לעבוד בחברת קייטרינג עוד משלב ג' בקהילה הטיפולית, שם הוא מתמיד בעבודתו.

מעבר לכך, נמסר כי הנאשם חידש את הקשר עם משפחתו בחו"ל, קשר שנותק מזה כשמונה עשרה שנה ולהתרשמות שירות המבחן חידוש הקשר עם בני משפחתו מהווה עבורו גורם מעורר מוטיבציה ומניע לשינוי ושיקום בחייו. באשר לטיפול, מסר הנאשם לקצינת המבחן כי הוא ממשיך להשתתף בטיפול פרטני וקבוצתי, נרשם לקבוצת "צעדים" וממשיך להגיע לקבוצת מכורים אנונימיים.

מגיליון הרשעותיו הקודמות עולה כי מאז ביצוע העבירות בשנת 2012 עליהן כאמור הוא עומד לדין, לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

לאור השינוי שחל בהתנהלותו של הנאשם שניסיונות הגמילה הרבים שניסה לעבור בעבר לא צלחו, כשכיום משתף פעולה עם שירות המבחן ועם גורמי הטיפול בקהילה ונמנע ממעורבות עם החוק מאז ביצוע העבירות. מעריך שירות המבחן שיש צורך לקדם שיקומו ולחזק כוחותיו ושאפיותיו ותפקוד תקין בעתיד ללא שימוש בסמי רחוב וללא הסתבכויות עם החוק.

לפיכך המליץ שירות המבחן על הארכת המאסרים המותנים התלויים ועומדים בנגדו ועל העמדתו בצו מבחן למשך שנה, במהלכה ימשיכו לעקוב אחר התקדמותו בטיפול ובחייו ולדרבנו לשיקום.

חרף המלצת שירות המבחן, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל, בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו כשהערך המוביל הינו ערך השמירה על רכושו וביטחונו של הציבור.

לטענת המאשימה מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, כשהיא מבקשת לסמוך את עתירתה לקביעת מתחם זה על פסיקה שהגישה לעיוני.

עינתי בפסיקה ומצאתי כי ב-ת"פ 7959-08-12 הטיל בית המשפט עונש מאסר בפועל של 4 חודשים על עבירה של התפרצות לרכב בנסיבות הדומות לנסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם, כשעבירה זו הייתה רק אחת מהעבירות בהן הורשע הנאשם.

ב-ת"פ 49795-07-12 הטיל בית המשפט חודש מאסר בפועל בגין עבירה של החזקת סכין.

דומני איפוא שהפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה אינה תומכת במתחם הענישה אותו הציגה המאשימה ומשכך אני קובעת את מתחמי הענישה כדלקמן:

1. בגין העבירה של פריצה לרכב, מתחם הענישה נע בין 4 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

2. בגין העבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, מתחם הענישה נע בין חודש מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד 7 חודשי מאסר בפועל.

3. בגין העבירות של החזקת נכס חשוד כגנוב והחזקת סמים לצריכה עצמית בנסיבות תיק זה, אני קובעת כי מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי ל-3 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצותם בעבודות שירות.

המתחם הכולל נע איפוא בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

עוד עתרה המאשימה להטיל במצטבר לכל עונש שיוטל על הנאשם ובטיעוניה ביקשה לקבוע כי עונש זה יהיה ברף התחתון של מתחם הענישה אותו הציגה.

נגד הנאשם תלויים 3 מאסרים על תנאי, כולם ניתנו במסגרת גזר דין אחד ב-ת"פ 7158/04, באותו גזר דין נקבע מאסר על תנאי של 12 חודשי מאסר בגין עבירות רכוש בהן הורשע ובהן עבירה של פריצה לרכב, מאסר על תנאי של 4 חודשים בגין עבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב ו-5 חודשי מאסר על כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

אומר אף זאת כי מדובר במאסר על תנאי בגין עבירות שבוצעו בשנים 2002 עד 2009.

ב"כ המאשימה ביקש בטיעונו להעדיף את האינטרס הציבורי על פני האינטרס של הנאשם ולפיכך כאמור ביקש לדחות את המלצת שירות המבחן.

ב"כ הנאשם מנגד עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן כשהוא מרחיב בטיעונו בעניין ההליך השיקומי המשמעותי שעבר הנאשם לראשונה בחייו, השלב אליו הגיע והשתלבותו מזה כ-4.5 חודשים במקום עבודה לשביעות רצונו ושביעות רצון מעסיקיו.

לטענת ב"כ הנאשם, קבלת עתירת המאשימה משמעה השגת הנאשם לאחור ופגיעה בכל ההליך השיקומי שעבר עד היום.

ב"כ הנאשם לא התעלם מהעליות והירידות במהלך תקופת השיקום וחזר על מושכלות יסוד של הקושי של מכורים לסמים הלוקים במחלה זו להיגמל ויש לעודד ולתמוך בכל מי שמנסה להשתקם ולצאת ממעגל הסמים.

לטענתו, ברור מאופי ביצוע העבירות כי הן נעברו על רקע שימוש של הנאשם בסמים ואם יוצא נתון זה ממשוואת חייו של הנאשם, יהא בכך כדי להועיל לנאשם ולציבור בכלל.

אכן הנאשם במעשיו כפי שהם עולים מכתב האישום וכפי שניתן ללמוד ממעשיו בעבר, פגע ברכושו של הציבור, ביטחון הציבור ובשלומו. השאלה היא מה הוא האינטרס הציבורי, האם האינטרס הציבורי הינו תמיד שיקול הגמול או שדווקא שיקולי השיקום הם אלה שמועילים בטווח הארוך לשלומו של הציבור.

דומני שפגיעה בהליך השיקומי החיובי שעובר הנאשם זו הפעם הראשונה יותר משתועיל לציבור תפגע בו, שכן למדנו שהנאשם כאמור ביצע את העבירות על רקע התמכרותו לסמים.

מזה 5 שנים לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים, זו אותה תקופה במהלכה עבר הנאשם את ההליך הטיפולי שאף סבל מהידרדרויות ושימוש חוזר בסמים אך הנאשם לא ויתר, המשיך בהליך הטיפולי עד שהגיע לשלב המתואר בתסקיר האחרון של שירות המבחן.

נוכח האמור לעיל, לא ראיתי טעם בהושבת הנאשם מאחורי סורג וברית, יהא בכך אולי כדי למלא אחר שיקול הגמול שבענישה אך שיקול השיקום עלול כאמור להיפגע פגיעה אנושה ובכך בסופו של יום להתגלגל גם לפתחו של הציבור שעלול לשוב ולהיפגע ממעשיו.

נוכח כל האמור לעיל, אני מאמצת את המלצת שירות המבחן, עושה שימוש בסמכותי על פי סעיף 40ד לחוק העונשין וחורגת לקולא ממתחם הענישה הראוי.

יובהר כי עונשי המאסר על תנאי עדיין יישארו תלויים ועומדים כחבר המתהפכת מעל ראשו של הנאשם, ואם ישוב וימעד לביצוע העבירות ניתן יהיה לדונו מחדש בגין המעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

לאור כל האמור לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. אני מחדשת את שלושת המאסרים המותנים (של 12 חודשים, 4 חודשים ו-5 חודשים) שהוטלו על הנאשם במסגרת ת"פ 7158/04 של בית משפט לנוער בתל אביב למשך שנתיים מהיום.

2. ארבעה חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה למשך 3 שנים מהיום.

3. ניתן בזה צו מבחן למשך 18 חודש.

הנאשם מוזהר שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי להרשעה ועונש על העבירה שבגללה ניתן הצו.

המזכירות תמציא עותק מגזר הדין לשירות המבחן, שיגיש לבית המשפט דו"ח ביניים בתום ששת חודשי המבחן הראשונים.

המוצגים יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום

ניתנה והודעה היום כ"ד אדר תשע"ז, 22/03/2017 במעמד הנוכחים.

הדסה נאור , שופטת

הוקלדעלידינדבתובל